

STANISŁAW POPIOŁEK mgr inż.

Stanisław Popiołek urodził się w 1938 r. w Puławach. Jest absolwentem Liceum Ogólnokształcącego imienia Adama Czartoryskiego w Puławach (1955), Politechniki Warszawskiej – Wydział Łączności (1961) oraz Wyższej Szkoły Telekomunikacyjnej w Paryżu (1970). Pracę zawodową rozpoczął, będąc jeszcze studentem, w Biurze Studiów i Projektów Łączności w Warszawie w 1961 r. W instytucji tej pracował 25 lat, do 1986 roku, przechodząc wszystkie stopnie kariery zawodowej od asystenta projektanta do głównego projektanta. Pracując doskonalił swoje kwalifikacje zawodowe odbywając trzyletni staż eksploatacyjny w Okręgowym Urzędzie

Telekomunikacji w Lublinie oraz w Wyższej Szkole Telekomunikacji w Paryżu.

Praca w Biurze zaowocowała opracowaniem ponad 200 projektów. Ponad sto z nich zrealizowano, w tym kilka o znaczeniu ogólnopolskim. Systemy łączności wzdłuż rurociągu „Przyjaźń” i gazociągu orenburskiego oraz kilka traktów liniowych telefonii 960 i 2700 krotnej to nieliczne przykłady inwestycji zrealizowanych według projektów autorstwa Laureata.

W 1979 roku Stanisław Popiołek nawiązuje współpracę z Międzynarodową Unią Telekomunikacyjną (UIT) w Genewie. Po wygraniu trzech kolejnych konkursów światowych otrzymuje stanowisko eksperta i koordynatora projektów w Zairze (obecnie Demokratyczna Republika Konga) i w Kongu – Brazzaville. Opracowuje, w grupie ekspertów międzynarodowych, plany generalne rozwoju telekomunikacji dla tych państw, i samodzielnie projekty modernizacji i rozbudowy sieci miejscowej w Kinszasie. Optymalizacji sieci dokonał techniką komputerową. W kraju ta metoda nie była jeszcze stosowana.

W roku 1985 Stanisław Popiołek wraca do kraju i podejmuje pracę w Ministerstwie Łączności Początkowo na stanowisku głównego specjalisty, a następnie szybko awansując pełni funkcje Pełnomocnika Rządu ds. Telekomunikacji na Wsi (1991-1996), Dyrektora Generalnego oraz Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Łączności (1993-1996). Współpracuje nadal z Międzynarodową Unią Telekomunikacyjną. Prowadzi seminaria na temat planowania i projektowania systemów telekomunikacyjnych w Abidżanie (1986), Dakarze (1988) i w Paryżu (1989).

W 1998 roku został powołany na stanowisko Prezesa Zarządu Polskiego Radia. Przywraca płynność finansową instytucji oraz buduje i przekazuje do eksploatacji Radiowe Centrum Nadawcze w Solcu Kujawskim.

Od roku 2000 do chwili przejścia na emeryturę jest doradcą Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.